

afværget ved den Agtpaagivenhed og Omhu, der udkræves ved Benyttelsen af Motorkøretøjer saavel i Henseende til Driften som i Henseende til Materiellet.

Med de samme Undtagelser er den ansvarlige forpligtet til at erstatte Skade, der bevirkes ved, at vejfarendes Heste bliver sky for Motorkøretøjet, saafremt det maa antages, at Skaden ikke staar i Forbindelse med nogen særlig Skyhed hos Hestene.

Ansvar efter Bestemmelserne i nærværende Paragrafs 1ste Stykke paahviler ogsaa den for Motorkøretøjet ansvarlige for Skade paa Personer og Gods, som befordres med Motorkøretøjet for Betaling.

Hvis der ved Sammenstød mellem Motorkøretøjer paa begge Sider foreligger et Forhold, som efter Reglerne i nærværende Paragrafs 1ste Stykke begrundet Erstatningspligt, og Sammenstødet medfører Skade for nogen af Førerne eller de for Køretøjerne ansvarlige eller endelig paa noget af Køretøjerne under saadanne Omstændigheder, at Paragraffens 8de Stykke finder Anvendelse, bestemmer Retten under Hensyn til de foreliggende Omstændigheder, om og med hvor stort et Beløb Erstatning bør ydes fra en af Siderne.

I Tilfælde af Legemsbeskadigelse kan Erstatning kræves for Lidelse, Lyde og Vansir. Hvis den til Erstatning berettigede helt eller delvis har mistet sin Arbejds-kraft, tilkommer der ham Erstatning for vedvarende Forringelse af Erhvervsevnen. Afgaar den skadelidende ved Døden som Følge af Ulykken, kan den, der har bekostet Begravelsen, fordre Udgifterne hertil erstattede, forsaavidt de ikke overstiger, hvad der efter afdødes Forhold er passende; har nogen ved Dødsfaldet mistet en Forsørger, kan han kræve Erstatning for det Tab, han derved kan antages at lide.

Erstatningsansvaret paahviler den — være sig Ejer eller Bruger —, der benytter Motorkøretøjet eller lader det benytte. Erstatningsansvaret paahviler tillige Føreren, saafremt Skaden skyldes Overtrædelse af nogen ham som saadan paahvilende Forpligtelse.

Hvis Tiltale rejses, bliver den skadelidendes Erstatningspaastand at tage under Paakendelse, selv om Straf ikke paalægges sigtede, og selv om Erstatningspaastanden rettes imod en anden end sigtede. Den inden Retten begyndte Undersøgelse kan ikke slutes med Vedtagelse af Bøde, forinden der er givet den skadelidende Lejlighed til at paastaa Erstatning, og Forlig herom er opnaaet.

Den til Erstatning berettigede kan for Erstatningen med paaløbende Omkostninger holde sig til Motorkøretøjet, saafremt Erstatningsansvar paahviler den, som ejede Køretøjet, da Skaden indtraf, eller den, der da var retmæssig Bruger deraf. Denne Hæftelse gaar forud for anden paa Køretøjet hvilende Gæld, men efter den i § 35 omhandlede Afgift.

Enhver Ejer af et Motorkøretøj skal i et af Staten anerkendt Ansvarsforsikrings-selskab tegne og holde i Kraft en Forsikring, stor 12,000 Kr., til hel eller delvis Dækning af de Erstatningskrav, som Trediemand i Henhold til denne Lovs Bestemmelser erhverver mod ham eller dog under saadanne Omstændigheder, at de hæfter paa Motorkøretøjet.

§ 34.

Har en Fører af et Motorkøretøj med Forsæt eller ved grov Uagtsomhed forvoldt Skade paa Person eller Gods og derfor idømmes Fængselsstraf, skal Retten til at være Fører ved Dom frakendes ham enten for et bestemt Tidsrum eller for